

Sygn. akt V CSK 532/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maria Szulc

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z wniosku D. M.

przy uczestnictwie T. Dystrybucja S.A. w K.

o ustanowienie służebności przesyłu,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 listopada 2014 r.,

skargi kasacyjnej wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego

w J. z dnia 21 maja 2013 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Sąd pierwszej instancji oddalił wniosek o ustanowienie za wynagrodzeniem służebności przesyłu na rzecz uczestnika postępowania. Uznał, że władanie nieruchomością przez poprzednika prawnego uczestnika (przedsiębiorstwo państwowe) miało charakter posiadania służebności gruntowej odpowiadającego treści obecnej służebności przesyłu prowadzącej do zasiedzenia takiej służebności, a termin jej zasiedzenia upłynął w dniu 1 lutego 2009 r.

Zdaniem Sądu pierwszej instancji, zakres postępowania nie wymagał określenia przebiegu linii energetycznej i w konsekwencji zakresu służebności przesyłu, ponieważ służebność ta odnosi się do całej linii w granicach działki wnioskodawcy. Uznał nadto, że wyłączenie z definicji służebności przesyłu, określonej w art. 305¹ k.c., pojęcia nieruchomości władnącej pozbawił znaczenia dokonywania ustaleń w tym przedmiocie.

Apelację wnioskodawcy oddalił Sąd odwoławczy uznając sformułowane w niej zarzuty jako pozamerytoryczne w związku z przedmiotem sporu i zaskarżonym rozstrzygnięciem. Sąd ten przyznał, że Sąd I instancji nie ustalał powierzchni gruntu objętej służebnością. Reasumując, w zwięzłym uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd drugiej instancji zaaprobował w pełni poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia, wnioski i ocenę prawną żądań wnioskodawcy.

Wnioskodawca zaskarżył postanowienie Sądu odwoławczego „... w przedmiocie oddalenia apelacji”. W ramach pierwszej podstawy kasacyjnej skarżący zarzucił naruszenie art. 285 § 2 k.c. poprzez jego niezastosowanie (pominięcie), naruszenie art. 305¹ k.c. poprzez pominięcie skutkujące uznaniem zasiedzenia służebności przesyłu i brakiem określenia treści zasiedzianej służebności. Zarzut naruszenia art. 176 k.c. uzasadniono jego błędną wykładnią.

Nadto skarżący zarzucił naruszenie przepisów postępowania poprzez nierozpoznanie istoty sprawy, bez wskazania w podstawach skargi jakichkolwiek przepisów objętych tym zarzutem, a ze wskazaniem na s. 14 uzasadnienia skargi kasacyjnej na art., 233 § 1 k.p.c. jako naruszony skutek sprzeczności istotnych ustaleń Sądu z zebrany w sprawie materiałem.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przed merytoryczną kontrolą skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy orzekając w składzie trzyosobowym dokonał formalnej kontroli skargi kasacyjnej, stwierdzając występowanie wad konstrukcyjnych tej skargi, uzasadniających jej odrzucenie.

Skarżący zaskarżył postanowienie „... w przedmiocie oddalenia apelacji”, co nie jest równoznaczne ze wskazaniem zakresu zaskarżenia. Jeśli strona wnosząca skargę kasacyjną zaskarża orzeczenie sądu drugiej instancji w całości, powinna wskazać wyraźnie, że orzeczenie to jest zaskarżone „w całości” (art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c.). Brak tego wskazania stanowi wadę konstrukcyjną skargi, skutkującą jej odrzuceniem *a limine* na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. (postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 10 października 2013 r., III CZ 52/13, OSNC 2014, Nr 7-8, poz. 77; z dnia 24 lipca 2014 r., II CSK 61/14, niepubl.; z dnia 23 września 2014 r., II CSK 155/14, niepubl.).

Ponadto, wnioskując o uchylenie zaskarżonego postanowienia, skarżący nie oznaczył zakresu żadanego uchylenia (w całości, czy w części), uchybiając ustawowemu wymogowi wynikającemu z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., co z mocy art. 398⁶ § 2 k.p.c. również skutkuje obowiązkiem Sądu drugiej instancji odrzucenia skargi kasacyjnej.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398⁶ § 2 k.p.c.